

SONUNDA ÖLDÜ

Dr. Ferruh N. Ayoğlu

Takvim 6 Ocak 2012 idi. Dr. Rodi Sarı Polat'ı yazmıştım. Diyarbakır'da saçlarından sürüklenerek dövülen doktor. 49. doktoruydu 2011'in dayak yiyen. 49 başlıklı 49. yazımı ona ayırmıştım.

Yapmayın deyip yalvarmıştım.

Takvim 15 Şubat 2012 idi. Dr. Ömer Özkan'ı yazmıştım. Dayak yiyen gruptan değildi. Antalya'dan. Başarılı organ nakli öyküsüyle umut olmuştu yüreğimizde.

Bakın, görün istemiştin; dövmeyince neler oluyor.

Takvim 22 Mart 2012 idi. Tıp Bayramı yeni geçmişti. Ses gelmeyince, "tıbbi" olsun demiştin yazı. Yanıkla ilgili bilgiler vardı içinde. Yanık kokusu silinmez burnundan diye bitirmiştim.

Anlayan anlayacaktır diye geçirmiştim içimden.

Sağlık çalışanına yönelik şiddetin gözle görülür biçimde arttığı bir süreçte, bağıra bağıra geldi ölüm.

Sonunda öldü.

Gaziantep'te Avukat Cengiz Gökçek Devlet Hastanesi'nde çalışan Dr. Ersin Arslan, yaptığı ameliyatı bitirmiş, servisteki odada dinlenmek istemişti. Daha önce ameliyat ettiği yaşamını yitiren hastasının 17 yaşındaki torunu bıçaklayarak öldürdü Dr. Ersin Arslan'ı.

Dönüştüre dönüştüre arap saçına dönen sağlık sisteminde yaşanan her sorunu hekimlerin sırtına yükleyenler... Hekimleri hastaların düşmanıymış gibi gösterenler... Dertine şifa arayan hastaları "müşteri" diye tanımlayanlar... Sorunları "müşteri memnuniyeti" ile çözmeye çalışanlar... "Sana yan bakarsa bana şikayet et, hakkından gelirim" diyenler... Hastasından para istemeyen hekim için "para alamadı ya, ilgilenmez şimdi" diye düşünenler... "İyi hekimlik" için yollara düşenlere "dertleri para" diyenler... Bugüne dek yaşananlar karşısında hiçbir şey yapmayanlar...

Soğuk, hepsi birbirinin neredeyse aynı, aynılaştığı için de sıradan, sıradanlaşan üzüntü mesajları...

Uzatmak mümkün listeyi. Kaygılanma, uzatmayacağım; bunların hepsi yazıldı, çizildi.

Ne olur düşün bir kere. Hepsi kötü mü anılarının? İçlerinde “sağ olsun, derdime çare buldu” dediğin bir hekim de mi yok?

Kalkıp baktın mı hiç? Nerede çalışır bu hekimler? Çok yorulunca dinlenmek için gittikleri odaları nasıldır? Çay nasıl bulunur serviste? Gecenin yarısında ne verilir hekimlere acıkmasın diye? Kaç saat ayakta kalır bir hekim? Mideni bulandıran kusmuğa, idrara, dışkıya, görünce bayılmana yol açan kana nasıl dayanır? Uzun süren bir ameliyatta ne kadar terler?

Bizim meslek zordur, kutsaldır havasıyla yazmadım bunları. Ben, insana hizmet eden bütün meslekleri kutsal bilirim.

Benim anlamadığım, yanıtını bulamadığım soru daha basit. Çöpünü dökmeyen temizlik işçisine, kaldırımları yapmayan belediye başkanına, denizi kirleten ormanları talan eden adama kızmayan adamın, kendisine gülümsemeyen hekimi nasıl olup dövdüğü.

Bağıra bağıra geldi işte ölüm. Dr. Ersin Arslan ölmedi. Öldürüldü.

Şunun şurasında şuncacık bir köşe yazarıyım, ne diyeyim?

Sen okşarken çocuğunun ipek saçlarını, koklarken, çekerken içine doyasıya, o okşayamayacak, koklayamayacak doyasıya.

Sen heyecanlanırken, gözlerin dolarken çocuğunun okula gittiği ilk gün, elini tutarken sımsıkı, o yanında olmayacak.

Dedim ya, şunun şurasında şuncacık bir köşe yazarıyım, ne diyeyim?

Hamileydi eşi...

Nisan-2012

İnanış Gazetesi, Zonguldak